

Gadījuma izpēte 18 (Rase)

Apraksts: Henrijs ir 6 gadus vecs, starojošs vjetnamiešu zēns, kurš ir neticami šarmants un enerģisks. Pēc izskata pilnīgi atšķirīgs no saviem klasesbiedriem, viņš parasti izraisa ziņkāri. Taču viņa rases atšķirība bieži noved pie tā, ka vienaudži viņu ignorē un izslēdz no klases spēlēm un aktivitātēm.

Atslēgas vārdi: rase, atšķirības, izskats

Vajadzību-risinājumu rīcības plāns

Henrijs ir ļoti sabiedrisks un viņam ir pieņemams bulgāru valodas zināšanu līmenis. Viņš spēj labi sazināties ar skolotājiem un klasesbiedriem.

Nemot vērā šo faktu, viņa skolotāja Adi nolemj izmantot spēli "Sapinies - sapinies", lai parādītu klasei, ka Henrijs ir tāds pats zēns kā visi pārējie, un viņi var ar viņu komunicēt un spēlēties, neskatoties uz viņa atšķirīgo izskatu.

Šī spēle prasa fizisku kontaktu, jo bērni turas rokās un cenšas "atšķetināt" sevi no pārējās grupas. Lai izpildītu uzdevumu, skolēniem ir jāizmanto arī verbālās un analītiskās prasmes. Pēc sākotnējām grūtībām, kad bija jāizlemj, kurš stāvēs blakus Henrijam, spēle sākas, un šķiet, ka bērniem, tostarp Henrijam, ir lieliski pavadīts laiks.

Otrā spēles kārtā sākas bez vilcināšanās, kurš turēs Henrijam roku, un skolēni viņu pieņem kā grupas locekli. Šis rīks ietver fizisku un verbālu kontaktu starp bērniem un prasa savstarpēju atbalstu un sapratni, kas ir galvenais faktors, lai integrētu kādu atšķirīgu un pieņemtu viņu grupā. Ieinteresēti spēlējot citas spēles, klase pakāpeniski iekļauj Henriju vairākās aktivitātēs. Rezultātā viņš jūtas ērtāk, biežāk rotaļājas ar klasesbiedriem un izvērš savu sabiedrisko un atklāto personību.

Lai nodrošinātu turpmāku Henrija personības iekļaušanos klases grupā, audzinātājs pievieno vēl vienu aktivitāti. Tā kā lasīšanas un rakstīšanas prasmes tik agrā vecumā vēl nav pilnībā attīstītas, skolotāja akceptē zīmēšanu kā labu veidu, kā bērns var izpausties. Viņa izvēlas rīku "Klases foto".

Bērniem ir jāuzzīmē "pašportrets" un jāuzzīmē tas uz klases sienas kopā ar pārējiem visas grupas zīmējumiem. Pēc tam skolotāja ierosina sarunu par līdzībām un atšķirībām visos attēlos. Šīs aktivitātes mērķis ir parādīt bērniem, ka mēs visi esam vienādi, neskatoties uz to, ka dažiem no mums ir atšķirīgs ārējais izskats, un ir daudz lietu, kas mūs vieno. Attēli var būt atšķirīgi, bet ir svarīgi saprast, ka dažkārt nav svarīgi, kā mēs izskatāmies, bet gan kā uztveram un izpaužam sevi attiecībā pret citiem.

Šī aktivitāte veicina zināmu kultūras apmaiņu, jo skolēni var doties uz priekšu un uzzīmēt dažus savas ģimenes locekļus, pēc tam audzinātājs var uzsākt sarunu starp bērniem un mudināt viņus dalīties stāstos no savas ģimenes vides, kas veicina turpmāku izpratni par citu cilvēku mantojumu un rasu izcelsmi. Šīs aktivitātes rezultātā Henrijs uzzīmē vēl vienu zīmējumu, kurā viņš un skolotāja atrodas klasē, klasesbiedru ieskaucī. Mēs varam secināt, ka viņš sāk justies mazāk kā svešinieks un vairāk kā grupas daļa. Daži klases bērni arī pieiet pie viņa un iesaista viņu savās brīvā laika aktivitātēs.

Rasu diskriminācija var būt grūti risināma problēma klasē, tāpēc skolotājiem ir nepieciešama pacietība un vairāku instrumentu izmantošana, lai izskaidrotu un panāktu savstarpēju sapratni ar bērniem, ka cilvēkus nevajadzētu vērtēt pēc viņu izskata un ka, neskatoties uz viņa atšķirībām, Henrijs ir brīnišķīgs bērns tāpat kā pārējie bērni klasē.